

støttelse blev iværksat Arbejder, maatte Konsekvenserne imidlertid blive, at en Kommune ikke, uden at Refusionsprocenten faldt under 50, kunde yde Ikke-Forsørgere samme Timeløn, som den — med de fulde 50 pCt.s Refusion — var i Stand til at yde Forsørgere. Da man ikke anser denne Konsekvens for heldig, har man nu fastsat samme Refusionsbeløb for Ikke-Forsørgere som for Forsørgere.

Da Kommunerne bør fordele Arbejdet mellem de arbejdsløse i et saadant Antal Timer pr. Uge, at Arbejdsfortjenesten overstiger Understøttelsen med en for Forsørgere og Ikke-Forsørgere i det store og hele *fælles Procent*, vil og bør dette medføre, at den ugentlige Arbejdstid bliver kortere for Ikke-Forsørgere end for Forsørgere.

Til § 1, Stk. 5.

Der henvises til de almindelige Bemærkninger foran Sp. 4538—39.

Til § 2, Stk. 1.

For at den bedst mulige Sagkundskab paa de Omraader, Loven omhandler, herunder Bestemmelserne vedrørende Vilkaarene for Arbejdet med Hensyn til Arbejdstid, -lønninger m. v. kan være repræsenteret i de i Henhold til Loven nedsatte Nævn, har man stillet Forslag om, at Nævnene suppleres med en Arbejdsgiver- og Arbejderrepræsentant.

Til § 5.

Der henvises til de almindelige Bemærkninger foran Sp. 4537.